

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 761/2021
25.11.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Љубомир Ђорђевић, адвокат из ..., против тужених ГГ из ..., чији је пуномоћник Миша Петровски, адвокат из ... и ДД (...) са представништвом у ..., чији је пуномоћник Предраг Гроза, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији првотужене ГГ из Београда, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5045/2017 од 21.06.2018. године, у седници већа одржаној дана 25.11.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија првотужене ГГ из Београда, изјављена против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5045/2017 од 21.06.2018. године у односу на тужиоца ББ.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужилаца и захтев друготуженог да им се досуде трошкови одговора на ревизију.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија првотужене ГГ из Београда, изјављена против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5045/2017 од 21.06.2018. године у односу на тужиоце АА и ББ, обојица из

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 820/15 од 05.12.2016. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца АА и ББ, обојица из ..., па су обавезани тужени да солидарно исплате тужиоцима као солидарним повериоцима на име накнаде штете за изведене грађевинске радове на стану број ... у улици ... у ..., износ од 2.474.410,00 динара са каматом по Закону о висини стопе затезне камате почев од 21.05.2012. године као дана вештачења па до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев преко досуђеног до тражених 2.625.574,00 динара, као и захтев за камату на досуђени и на тражени износ почев од подношења тужбе па до 21.05.2012. године, као неоснован. Ставом трећим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца ВВ из ..., па су

обавезани тужени да солидарно исплате тужиоцу на име накнаде штете за извдене грађевинске радове на стану број ... у улици у ... износ од 2.404.497,00 динара са каматом по Закону о висини стопе затезне камате почев од 21.05.2012. године као дана вештачења па до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев преко досуђеног до тражених 2.558.055,00 динара, као и захтев за камату на досуђени и на тражени износ почев од подношења тужбе па до 21.05.2012. године као неоснован. Ставом петим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца ВВ, па су обавезани тужени да тужиоцу солидарно исплате 2.153.682,00 динара на име накнаде штете за уништене и оштећене покретне ствари са припадајућом каматом почев од 05.04.2012. године па до исплате, а одбија за камату од тужбе до вештачења; 1.117.823,52 динара на име изгубљене закупнине за стан број ..., а преко досуђеног до тражених 1.382.625,00 динара одбија као неоснован; 707.796,40 динара на име плаћене закупнине за изнајмљени стан; 692.424,00 динара на име накнаде штете за изнајмљивање машина за сушење влаге; 166.000,00 динара на име накнаде за одвоз и уклањање шута; 92.903,00 динара на име трошкова за ангажовање жене за чишћење и надзор, све са законском затезном каматом почев од 10.06.2013. године као дана вештачења па до исплате, а захтев за камату одбија од подношења тужбе до 10.06.2013. године као неоснован. Ставом шестим изреке, обавезани су тужени да солидарно накнаде трошкове и то тужиоцима АА и ББ укупан износ од 866.000,00 динара, а тужиоцу ВВ износ од 1.026.200,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5045/2017 од 21.06.2018. године, ставом првим изреке, делимично су одбијене као неосноване жалбе тужених и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П 820/15 од 05.12.2016. године у усвајаућем делу у погледу основа тужбеног захтева. Ставом другим изреке, иста је пресуда је укинута у усвајаућем и одбијајућем делу само у погледу одлуке о висини тужбеног захтева као и одлука о трошковима парничног поступка, па је у укинутим деловима предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне другостепене пресуде у ставу првом у усвајајућем делу у погледу основа тужбеног захтева, првотужена ГГ је благовремено поднела ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужиоци и друготужени су дали одговор на ревизију првотужене оспоравајући ревизијске наводе у целости. Тражили су трошкове ревизијског поступка.

Врховни касациони суд је испитао ревизијом побијану пресуду у ставу првом изреке, у смислу члана 399. ЗПП („Службени гласник РС“ број 125/04, 111/09), а у вези са чланом 501. став 1. ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11), па је нашао да ревизија првотужене није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Указивање на погрешну оцену доказа и погрешно утврђено чињенично стање није дозвољен ревизијски навод у смислу члана 398. став 2. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању првотужена ГГ је по основу уговора о поклону, који је са мајком закључила 19.05.2008. године власница четворособног стана број ... у уличној згради на трећем спрату ... број ... у Тај стан се од марта месеца 2006. године по уговору о закупу, који је више пута продужаван издаје туженом ДД. Тужилац ВВ је земљишно-књижни власник стана број ..., на другом спрату исте зграде, те је он као закуподавац издао ЂЂ, представништву у ..., по уговору закљученом 17.05.2002. године за месечну закупнину од 2.863 евра, а закуп је продужаван све до 01.10.2008. године. Власници стана број ... на првом спрату исте зграде су синови тужиоца ВВ – АА и ББ са по ½ идеалних делова. У том стану станују сви тужиоци и његова супруга, односно мајка ЕЕ. Стан првотужене ГГ је површине 140 м², а станови тужилаца, који се налазе испод стана првотужене, су површине по 130 м². Дана 05.07.2008. године, за викенд у току ноћи, дошло је до изливања воде из кухиње првотужене – стана број ..., која се прво излила по стану број ..., а затим је процурела вода у станове испод, односно у станове тужилаца број ... и број У стану број ... и стану број ... у том моменту није било никога, пошто се ти станови користе као пословне просторије, а био је викенд, док тужиоци, власници стана број ... нису били тада у Чистачица која одржава стан број ... дошла је у тај стан у јутарњим часовима и затекла како вода цури низ зидове, плафони су били огуљени те је у пола стана плафон пао на намештај и под, теписи и паркет су били потпуно натопљени водом, док је стан број ... био тотално оштећен, а канцеларијска опрема и намештај уништени. ЂЂ, која је од тужиоца ВВ закупљивала стан број ..., те су имали закључен уговор о закупу до 01.10.2008. године, се због те штете иселила из закупљених просторија, јер оне нису могле да се користе. Ни тужиоци нису могли да живе у стану број ..., због чега је 10.07.2008. године тужилац ВВ као купац са ЖЖ, као закуподавцем, закључио уговор о закупу четворособног стана на другом спрату стамбене зграде у улици ... број ..., површине 114 + 4 м², који ће купац користити са члановима домаћинства – супругом ЕЕ, таштом ЗЗ и синим ББ, те је уговорена закупнина од 1.600 евра месечно. У поступку је изведен доказ вештачењем ради утврђивања узрока настанка штете коју тужиоци трпе због штетног догађаја, као и ради утврђивања обима и висине штете. Налазом судског вештака машинске струке је констатовано да је до изливања воде дошло у делу кухиње стана број ... испод судопере где је монтиран бојлер за загревање воде од 10 литара, радног притиска 0 бара, нискомонтажни, намењен за монтажу испод славине. До изливања воде дошло је услед пуцања везе између бојлера и цеви у зиду услед пуцања прелазног комада између вентила и флексибилног армираног црева које бојлер напаја хладном водом. Уграђени вентил има димензију прикључка – пречник пола цола, док прикључак који се налази на флексибилном цреву има димензију прикључка – пречник 3/8 цола. Због те разлике у пречницима било је неопходно монтирати прелазни комад преко кога је ужа цев прикључена на шири вентил. Прелазни комад има навоје различитих пречника на своја два краја и изграђен је од бронзе. Тај уграђени део је лошег квалитета. Уградња таквог елемента се могла избећи избором правилно димензионисаног вентила, какав је иначе уграђен на споју флексибилног црева који хладну воду доводи до славине и водоводне вертикале у зиду. Дакле, вештачењем је утврђено да је предметну поплаву изазвало пуцање тог редукционог комада на бојлеру, на вези бојлера са водоводном инсталацијом, а до пуцања је дошло због неквалитетне израде овог елемента; цеви водовода предвиђене су да издрже притисак најмање 6 бара, а редукциони комад би требало да издржи најмање толики притисак ако не и већи, да је извршен преглед тог комада и констатовано да је јако слабог квалитета, да је израђен од бронзаног лива који није одговарајући материјал за

израду елемената, да је израђен са различитом и неједнаком дебљином зидова. Првотужена ГГ, као власник стана знала је за потребу да се у кухињи угради бојлер, договорено је да је то њена обавеза, коју она никада није извршила, због чега је друготужени ДД ангажовао физичко лице да угради бојлер, који радови нису правилно изведени.

На основу утврђеног чињеничног стања првостепени суд је закључио да постоји одговорност тужених за накнаду штете тужиоцима која се заснива на одредбама члана 18, 570, 578. став 2, 579. став 2, 206. став 3, 207. Закона о облигационим односима, а самим тим утврђује постојање основа одговорности тужених за насталу штету тужиоцима.

Другостепени суд је у ставу првом изреке потврдио првостепену пресуду у усвајајућем делу у погледу основа тужбеног захтева закључујући да је у том делу одлучено правилном применом материјалног права.

Са изнетим правним становиштем слаже се и Врховни касациони суд и прихвата разлоге нижестепених судова услед којих је утврђено постојање одговорности тужених за проузроковану штету тужиоцима. Првотужена у извршавању својих обавеза (као закуподавац) није поступила сходно члану 18. став 1. Закона о облигационим односима, са пажњом која се у правном промету захтева у тој врсти облигације – пропустила је да се са пажњом доброг домаћина односи према свом стану који је издала у закуп друготуженом, знала је за потребу да се у кухињи угради бојлер, договорено је да је то њена обавеза, коју она није извршила, због чега је друготужени ангажовао физичко лице да угради бојлер, а због неквалитетно уграђеног елемента дошло је до наведене поплаве и проузрокована је предметна штета на становима тужилаца. Како је првотужена власник стана број ... (који се налази изнад станова тужилаца) па и инсталација у њему, које у одређеној ситуацији, као у конкретном случају представљају опасну ствар, то је она сходно члану 174. ЗОО одговорна за штету која потиче од водоводних инсталација у њеном стану. Друготужени ДД је одговоран за насталу штету на становима тужилаца јер је ангажовао мајстора и организовао посао око уградње кухињског бојлера, а ти радови нису правилно изведени, због чега је дошло до предметне штете, па исти као наручилац радова одговара за штету причињену тим радовима, сходно одредби члана 207. ЗОО, а оба тужена солидарно одговарају за насталу штету тужиоцима сходно члану 206. став 1. ЗОО, како су то правилно и утврдили нижестепени судови.

Са изнетих разлога неосновани су ревизијски наводи да првотужена није одговорна за насталу штету коју трпе тужиоци и да је побијана другостепена пресуда у ставу првом изреке донета уз погрешну примену материјалног права.

Како се ни осталим наводима ревизије не доводи у сумњу правилност побијане пресуде, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом члана 405. став 1. ЗПП.

Одбијен је захтев тужилаца и друготуженог за накнаду трошкова одговора на ревизију, јер такви издаци нису били потребни, па је одлучено као у ставу другом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у односу на тужиоце ААи ББ, Врховни касациони суд у смислу члана 394. став 2. ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ број 125/04, 111/09) у вези са чланом 506. став 1. ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ број 7/11), а у вези са чланом 23. став 3. ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ број 55/14) нашао је да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 55/14) која регулиште дозвољеност ревизије у свим споровима који нису правноснажно решени до 31.05.2014. године, односно до ступања на снагу овог Закона, прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете у овој правној ствари поднета је дана 14.11.2008. године, а вредност побијаног дела у односу на тужиоце АА и ББ износи 2.474.410,00 динара, односно 2.625.574,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање у коме динарска противвредност у односу на наведене тужиоце очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија првотужене у односу на тужиоце АА и ББ недозвољена.

На основу члана 404. у вези члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа-судија,
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић